

Modspiller - McDorman

En lille natklub med stor betydning

Lidt vest for Broadway ligger der en lille natklub i en ramponeret bygning. Over indgangen hænger et neonskilt, der viser lidt om, hvad det er for et sted. "The Evening Star" står der. Det vigtige er mangler og lyser kun sjældent i uforudsigelige blink og med en lyd af elektricitet. Under neonlyset lige over hoveddøren står et andet skilt. Det siger: "Tonight: Xmas special"

Inde i klubben hersker der tømmermænd og dårlig luft. Lige nu er der ingen gæster – ikke at der er mange normalt – for klubben åbner først sent i aften, når de mere fornuftige sjæle går i seng.

Egentlig burde man bare ryste på hovedet over et sådan sted, hvis det da ikke lige var for ét faktum: At de to tvillinger, der sammen med deres kusine bestyrer klubben, er sønner af ingen ringere end Mr. Adams – en af de største executives på Broadway med masser af teatre, succeser og mere lyssky forretninger i bagagen. Denne relation er da heller ikke noget, som ret mange kender til – og hvis de gjorde ville det nok undre, for hvad laver sønnerne af en stor og mystisk mand som Mr. Adams dog med at bestyre en latterlig lille klub som The Evening Star?

Graver man rigtig dybt og igennem diverse konstruktioner, vil man opdage, at det faktisk er Mr. Adams, der ejer klubben. Og det vil undre i mange kredse, hvis det kom frem. For hvorfor har en mand med stil og sans for det storladne og sentimentale købt en gammel kabaret af tyske emigranter og lavet den om til en andenrangs klub for Broadways affald? Og hvorfor har han oven i købet forsøgt at skjule det ved igennem skuffeselskaber og mærkelige omveje i regnskaberne? Ja, det kan man jo kun gisne om.

Og gisne, det er netop, hvad Statsadvokat Richard 'Billy' McDorman er begyndt på. De sidste par måneder har budt på et intenst vendetta for statsadvokaten, som mange siger har et personligt horn i siden på Mr. Adams. Nogen siger, at det er fordi korrupte embedsmænd har forhindret McDorman i at lave egne forretninger – og velogmærket embedsmænd, der siges at være på Mr. Adams lønningsliste. Andre siger, at der ligger endnu mere personlige årsager til grund for, at statsadvokaten har sat en gigantisk efterforskning i gang for at knalde Mr Adams en gang for alle.

Indtil videre har McDormans undersøgelseskommission gået systematisk til værks. Først var det en grundig kulegravning af ejendomshandler i Bronx. Siden handlede det om muligt ulovligt kartelsamarbejde på Broadway og mærkelige underhåndsaftaler. Men endnu har Statsadvokaten ikke kunne få den mægtige executive ned med nakken, selvom tiderne samarbejder med ham, og Mr. Adams' teatre et efter et går konkurs. Heller ikke rygter om drab på egne medarbejdere har været nok, på trods af at Mr. Adams folk er fundet døde op overalt i byen de seneste måneder. Men nu har McDorman måske alligevel fået farten af noget, der kan blive begyndelsen til enden: The Evening Star.

Det synes som rent held for Statsadvokaten, at hans blik faldt på den faldefærdige natklub – og endda fra en meget uventet kant. Det var McDormans søn, der kom med en antydning af, at det måske kunne være relevant at se nærmere på klubben. Han er familiens sorte får, der nægtede at starte på jurastudiet og i stedet har hustlet sig igennem som skuespilsforfatter og lejlighedsvis trækkerdreng. Knægten er nemlig ikke kun kunstner, han er tilmed også homoseksuel.

Dwayne, som knægten hedder, var tilfældigt dukket op på The Evening Star og faldt i snak med den ene af tvillingerne i baren. Snart havde Ian lovet Dwayne, at han kunne få sat et stykke op i klubben, hvis han ville skrive et til dem. Dwayne sagde ja tak, og snart var de to også involverede i et hedt homoseksuelt forhold – og det var i den forbindelse, at Ian fortalte sin elsker, at klubben i virkeligheden er ejet af hans far, Mr. Adams, også kaldet Daddy. Dwayne fortalte naturligvis ikke sin elsker, hvem hans far er.

Hvorfor Dwayne har valgt at fortælle dette videre til sin far står hen i det uvisse. Men han krævede en betragtelig belønning for sin oplysning, hvilket Mr. McDorman vist nok accepterede. Hvad belønningen er, vides heller ikke. Men faktum er i hvert fald, at statsadvokaten nu har et meget stærkt kort på hånden, som han skal til at efterforske.

Hvad Dwayne ikke ved er, at Ian har pyntet yderst meget på sandheden. At Ian egentlig aldrig har drømt om et teater, men blot i liderlighedens navn har stjålet sin brors drøm. Og at resten af folkene på The Evening Star intet ved om Ians pludselige interesse for teater.

Det ser ud til aftenstjerneerne snart skal slukkes – en efter en.

Din rolle og opgave

I dette scenarie skal du ikke kun spille én person. Din rolle er anderledes: Du er en såkaldt modspiller, der har to opgaver: Du skal hjælpe med at få de tre hovedpersoner ud i problemer og længere og længere ud på glatis, og du skal repræsentere statsadvokatens ve og vel og forsøge at få Mr. Adams ned med nakken. Det kan du gøre ved at sætte scener, lave beskrivelser, spille forskellige bipersoner og påvirke spillet løbende.

I det meste af spillet vil McDorman ikke være til stede fysisk, men derfor repræsenterer du ham alligevel. Det gør du for eksempel ved at spille på elementer i de enkelte scener, der kan gavne hans sag eller få relevante oplysninger frem i lyset. Du kan også lave beskrivelser, der får Mr. Adams til at fremstå i et negativt lys. Eller du kan spille en forførende biperson, der gør det interessant at hjælpe statsadvokaten med hans foretagende.

Husk, at du har en særlig biperson i Dwayne Young. Han er Ians elsker, der er søn af statsadvokaten, som du og den anden modspiller skal skiftes til at spille. Hans motiver vil derfor være forskellige, alt efter hvem af jer, der spiller ham.

Selvom du har fokus på statsadvokaten, er det tvillingerne og deres kusine Frances, der er hovedpersonerne i denne fortælling. Det er gennem deres øjne, at historien udspiller sig, og således er de udgangspunktet for langt de fleste scener. Det vil sige, at når du sætter noget i spil, så sker det med udgangspunkt i deres historie. De bliver således igennem fortællingen indblandet mere og mere i Statsadvokat McDormans kampagne mod Mr. Adams.

Richard 'Billy' McDorman

New York, 22. december, 1934

Statsadvokat McDorman retter på sin sorte butterfly og kigger på sit lommeur. Om to minutter vil han forlade bagsædet af sin store sorte bil og træde ind på Mr. Adams kontor. Det glæder han sig til. Glæder sig til at se Adams ansigt, når han viser ham avisen.

”Statsadvokat McDorman: Jeg knalder Mr. Adams inden jul,” står der med fede typer på forsiden. Det er morgendagens avis. Han folder den sammen og lægger den pænt ned i sin skjortelomme, inden han træder ud af bilen, går de få skridt hen til den store kontorbygning.

McDorman var knap så rolig, da han fik den vigtige oplysning for nylig. Der nærmest sitrede han af glæde, da Dwayne overbragte ham den lille information: At det måske var en idé at se nærmere på natklubben The Evening Star. At det er Mr. Adams, der ejer den.

For første gang i mange år omfavnede statsadvokaten sin søn. Men bagefter var alt, som det plejer. Dwayne fik den sædvanlige håndfuld dollars og blev så bedt om at gå igen. Han havde travlt, forklarede han.

Først da Dwayne var gået ramte en lille tåre hans kind, mens han kiggede på det krøllede foto af sin søn. Det foto, som han altid har på sig, men aldrig viser nogen. ”Jeg har ingen søn,” svarer han altid, når nogen spørger. En homoseksuel bøssekarl af en skuespilsforfatter er sgu ikke nogen søn. Ikke for en mand, der er byens største forkæmper for anstændighed, retfærdighed og ordentlige amerikanske værdier. Ikke for en mand, hvis mission det er at rydde op.

Men den dag var McDorman alligevel glad for Dwayne.

Det bliver travle dage på kontoret, tænker McDorman, mens elevatoren kører op. Han nyder at følge pilens vej mod fjortende etage. Nyder, at han om lidt skal åbenbare, at dødsstødet er på vej. At New York snart vil se deres elskede teaterkonge i grus. At hans mangeårige kampagne nu endelig kan nå sin slutning.

Elevatoren stopper, jerndørene går op, og han går langsomt ind i forkontoret.

”Mit navn er Richard McDorman,” siger han til den lille sekretær. ”Jeg vil gerne tale med Mr. Adams. Jeg finder selv ind.”

Dwayne Young

"Heaven... I'm in heaven, And my heart beats so that I can hardly speak ..."

Dwayne kan høre, at Ian nynner en sang, mens han suger på sin cigaret. Den unge mand er nu helt køn, som han ligger der nøgen ved siden af i sengen. Dwayne kan ikke undgå at få bare et lille stik i hjertet over, at han er i gang med at forråde han. Han kigger på Ians ansigt: Så uskyldigt, så rent, så elegant. Så frygteligt naivt.

Dwayne skubber alle de sentimentale følelser væk. Den her fælde må han ikke falde i. Ikke denne gang.

"Du skal gå nu. Du kan ikke blive her," hvisker Dwayne. Han nulrer langsomt Ians højre brystvorte. Det burde han ikke gøre. Bare få ham sendt hjem til The Evening Star.

"Men vi ses i aften," fortsætter Dwayne. "Jeg skal også på Neil Simon Tetatret. Så kan jeg endelig møde din bror."

"Selvfølgelig," stammer Ian.

"Men så skal jeg altså snart se nogle penge. Ellers kan jeg jo ikke lave et stykke til jer. Inden jul, ikk?"

Dwayne glæder sig til i aften. Der er han virkelig på hjemmebane.

Dwayne er slet ikke skuespilsforfatter. Har nærmest ikke skrevet et ord hele sit liv. Men det er en god døråbner, når man skal finde relationer og kunder blandt Broadway høje herrer. Det er jo her, de virkelige penge er, og når først Dwayne viser sit talent i de mørke soveværelser, så plejer de fleste at glemme alt om manuskripter, scener og dramaturgisk fremdrift.

Men ikke Ian. Han bliver ved med at fable om det stykke, Dwayne skal skrive til deres kommende teater. Som om at alt afhænger af Dwaynes ord. Som om at Ian ved, at Dwayne vil være over alle bjerge, når det viser sig, at der aldrig kommer noget stykke.

Et øjeblik troede han, at det denne gang var kærlighed. Den sneg sig ind på ham. Men det var blot endnu et blændværk, sagde han til sig selv. Det er der slet ikke plads til i hans miserable liv; ikke nu. Hvis alting skal blive bedre, må han ikke forelske sig. Så skal han i stedet spille sit spil og gøre, hvad han er bedst til.

Hvis det faktisk er kærlighed, hvorfor er det så, at han har forrådt den ved at fortælle sin far om, hvem der virkelig ejer natklubben The Evening Star? Nej, den slags gør man ikke over for folk, man elsker. Det var nærmere kærlighed over for den far, Dwayne så frygteligt gerne vil elskes af?

Modspiller- McDormans' overblik

Joe

Den 'ældste' af tvillingerne har to drømme: Enten at komme ind i varmen hos sin far og gå hans veje – eller at skabe sit eget teater for at vise alle, at han kan stå på egne ben og selv skabe noget stort.

Forførelse: Spil på hans lyst til at stå på egne ben og hans store drømme om et ægte teater. Spil på det glamourøse og det strålende. Spil på det tillokkende ved loven og retfærdigheden.

Forfald: Spil på hans frygt for Daddy, og at Daddy kun skaber tragedier. Spil på hans frustration over at være placeret i en faldefærdig natklub.

Ian

Den 'yngste' af tvillingerne er velovervejet og grænsende til det småkedelige. Men han har kastet sig ud i vildt, homoseksuel eventyr, som han ikke kan bunde i – og som får ham til at ville lave The Evening Star om til et teater i modstrid med sine egne drømme.

Forførelse: Spil på hans forblændelse af Dwayne Young, hans ønske om orden, kontrol og retfærdighed.

Forfald: Spil på hans hemmelige homoseksualitet og hans frygt for at skille sig ud. Spil på det farlige ved Daddy, og at statsadvokaten kan give ham beskyttelse.

Frances

Frances er en udspekuleret kvinde, der spiller et farligt dobbeltspil, og som har set sin far blive dræbt af Mr. Adams mænd. På den ene side hjælper hun Daddy med hans lyssky forretninger, og samtidig er hun godt i gang med at forråde ham.

Forførelse: Spil på hendes ønske om hævn og opløftning.

Forfald: Spil på, at hun risikerer det værste, hvis hun fortsætter sine forretninger for Mr. Adams. Spil på, at hun er kriminel.

Mr. Adams

Forførelse: Spil på hans mulighed for at bekende sine synder. Spil på hans fascination af en ligeværdig modstander i statsadvokaten.

Forfald: Spil på hans forretningsimperium, der er ved falde sammen. Spil på hans hykleri, hans brutalitet og hans afskyelige kynisme. Spil på hans ensomhed.

Scenariets forløb

Prolog

Første akt – præsentation

Gallafest i Neil Simon Teatret

Præsentation af The Evening Star

Statsadvokaten kigger forbi

Besøg af Mr. Adams med et lig og en dårlig nyhed

Anden akt – Konfliktoptrapning

Hvordan skaffer man sig af med et lig?

Statsadvokaten finder et centralt spor

En meget vred Mr. Adams vil have svar

Revisorens død kommer frem i lyset

Dwayne Youngs identitet bliver kendt

Politiet ransager The Evening Star

Tredje akt – Klimaks og konfrontation

Mr. Adams slår igen

Ubehagelige beslutninger

Julefest med fuld glamour i Neil Simon Teatret

The final show down

Epilog

Bipersoner

Miss Jakobs – Mr. Adams' elskerinde, der regner med, at de snart skal giftes

Biff – håndlanger med Dostojevski i tasken, der altid skal på toilettet

Andrew – håndlanger med stærke familieband, katolsk kors om halsen og som aldrig blinker

Walther – Statsadvokatens højre hånd, der mangler venstre hånd og taler sort

Adrian Quinn – skuespiller, Dwayne Youngs tidligere elsker og yderst interesseret i små teatre

Tweety – dværg, stamkunde og damernes ven

Baloo – jazzmusiker med dobbeltbund i instrumentkassen og kontakter overalt i byen

Greasy Bert – søvnig natportier med fedtede pokerkort og en stor samling plader

Goldie – sangerinde med drømme om et kontorjob og små drengebørn

Lally – natklubsangerindens veninde med det virkelige talent og ingen stjernedrømme

Simon – ubestikkelig betjent, der lugter af appelsin

Jack – sort piccolo, sladdercentral og mesterlig danser

Jesús – problemknuser med nedsat hørelse og blomst i knaphullet

Mr. Edwards – stor Broadway executive, der hellere vil lave kunst end penge

Modspiller Adams

Mr. Adams hemmelige klub

Lidt vest for Broadway ligger natklubben The Evening Star. En ramponeret bygning, slidt af års manglende vedligeholdelse og med et neonskilt over indgangen med ordlyden "The Evening Star". Det vigtige er kun synligt i ganske korte glimt, når det blinker med en elektrisk lyd. Under neonskiltet siger et andet skilt: "Tonight: Xmas Special".

Det er ikke fordi, der er mange stamkunder, der vil savne klubben, hvis den ikke åbnede i aften. Her kommer mest fallerede broadwaypersonager, der ikke har stil nok til de rigtige steder i byen. Og mange har undret sig over, at stedet i det hele taget har kunnet køre rundt. Et dundrende underskud må være stensikkert, og det kan kun gå én vej, og det er ned.

Hvad disse undrende personer ikke ved, er hvordan ejerforholdet i The Evening Star i virkeligheden er. At det ikke er de to udelige tvillingebrødre Ian og Joe, der sammen med deres kusine Frances bestyrer klubben, som faktisk ejer den. Men at det faktisk er tvillingernes far, den velkendte Broadway executive og smartenspieler Mr. Adams, der ejer den. At han udover sine mange investeringer i fashionable teatre, klubber og åbenlyse ulovligheder også ejer denne faldefærdige rønne, som han købte af tyske emigranter, der drev en klub med navnet Der Abendstern.

Mange ville tænke, at Mr. Adams var blevet vanvittig, hvis de anede, at han ejede denne klub. Manden som mange frygter og elsker på Broadway ville da aldrig købe sådan noget. Han køber kun ting med stil, og som kan lave penge.

Hvad de ikke ved – og som de to sønner heller ikke ved – er at klubbens dundrende underskud naturligvis er et cover for, at ufattelige mængder af sorte penge kan forsvinde og blive til rene hvide dollars via en smart model, som kun meget få forstår. Det er en model, som kun han selv og enkelte betroede medarbejdere kender til – og som kører uden om tvillingernes viden fordi Frances, Mr. Adams niece, er ansat som medbestyrer og bogholder i klubben, og fordi hun er presset til det af sin onkel. Det skete, efter hendes far (og Mr. Adams bror) blev fundet dræbt i havnen. Den officielle forklaring lød, at hun nu fik et job, fordi Mr. Adams ville hende det godt. Andre mener, at han har holdt hende tæt ind til sig, fordi hun godt ved, at det var Mr. Adams, der stod bag mordet – og at hun derfor er så bange, at hun ikke turde sige nej.

Frances laver forfalskede regnskaber, der får klubben til at balancere, og pumper akkurat de nødvendige penge ind i driften – resten forsvinder tilbage til Mr. Adams og gud-ved-hvorhen.

Tvillingerne går derimod ubekymrede omkring og tror selv, at de har styr på at køre deres klub og kun sjældent har brug for at bede Daddy om penge. Det eneste, de undrer sig over, er at de ikke må fortælle, at deres far ejer klubben, og at de ikke er blevet sat til at udføre mere interessant arbejde som f.eks. at bestyre et af hans store teatre ovre på Broadway. Hvad Mr. Adams derimod ikke ved, er at Frances måske har så meget styr over pengestrømmen, at en hel del dollars er endt i hendes egne lommer. Og kun Gud ved, hvad der vil ske, når han opdager det.

Alt er ved at gå galt for Mr. Adams. Mørket er ved at indhente ham, og han kæmper for at redde det han kan – ikke mindst sig selv. Teater efter teater er lukket på Broadway, hans indtjening er ikke-eksisterende og senest er den iskolde statsadvokat Richard 'Billy' McDorman begyndt en intens efterforskning af alle Mr. Adams aktiviteter. Først handlede det om nogle grumsede ejendomshandler i Bronx, siden gik statsadvokaten ind og så på ulovlige kontrakter og kartelvirksomhed på Broadway, og nu frygter Mr. Adams i al sin rædsel, at turen snart skal komme til The Evening Star – og det er vel bare et spørgsmål om tid, før hans ejerskab af klubben kommer til ordensmagtens kendskab.

Og alt dette synes at være meget personligt. Det handler efter sigende om McDormans magtliderlighed og ønske om at få hævn. Hans egne forretninger synes nemlig at være spoleret af korrupte embedsmænd, som nogen påstår er på Mr. Adams lønningsliste.

Hvad Mr. Adams endnu ikke ved er, at statsadvokaten allerede kender til The Evening Star og snart har tænkt sig at kaste sit blik på den. Statsadvokaten har nemlig fået kendskab til klubbens ejerforhold fra en meget speciel kilde: Hans egen udstødte, homoseksuelle søn med kunstnernavnet Dwayne Young. Dwayne har indledt et forhold til Ian, som tror han er en dygtig skuespilsforfatter, der nu skal skrive et teaterstykke til The Evening Star. Og Ian har i sin kåthed talt over sig, og fortalt om sin fars ejerskab af klubben. Hvilket Dwayne derefter har fortalt videre til sin far – måske for på den måde at snige sig tilbage i faderens konservative hjerte.

Ja, Mr. Adams er presset. Han er faktisk desperat. Hans spind går op måske for måske. Han prøver ihærdigt at knytte nye, men tiderne og statsadvokaten er for effektive. Flere af hans ellers betroede medarbejdere er fundet døde omkring i byen, og snart har han kun sig selv tilbage. Og i sidste ende, så kan det måske være, at han må bruge tvillingerne på en ny måde i sit spil for at komme statsadvokatens undersøgelse til livs.

Din rolle og opgave

I dette scenarie skal du ikke kun spille én person. Din rolle er anderledes: Du er en såkaldt modspiller, der har to opgaver: Du skal hjælpe med at få de tre hovedpersoner ud i problemer og længere og længere ud på glatis, og du skal repræsentere Mr. Adams ve og vel og forsøge at redde hans røv. Det kan du gøre ved at sætte scener, lave beskrivelser, spille forskellige bipersoner og påvirke spillet løbende.

I det meste af spillet vil Mr. Adams ikke være til stede fysisk, men derfor repræsenterer du ham alligevel. Det gør du for eksempel ved at spille på elementer i de enkelte scener, der kan gavne hans sag eller skjule relevante beviser. Du kan også lave beskrivelser, der får Mr. Adams til at fremstå i et positivt lys. Eller du kan spille en forførende biperson, der gør det interessant at hjælpe Mr. Adams.

Husk, at du har en særlig biperson i Dwayne Young. Han er Ians elsker, der er søn af statsadvokaten, som du og den anden modspiller skal skiftes til at spille. Hans motiver vil derfor være forskellige, alt efter hvem af jer, der spiller ham.

Selvom du har fokus på Mr. Adams er det tvillingerne og deres kusine Frances, der er hovedpersonerne i denne fortælling. Det er gennem deres øjne, at historien udspiller sig og således er de udgangspunktet for langt de fleste scener. Det vil sige, at når du sætter noget i spil, så sker det med udgangspunkt i deres historie. De bliver således igennem fortællingen indblandet mere og mere i kampen mellem Mr. Adams og Statsadvokat McDorman.

Mr. Adams aka Daddy

New York, 21. december, 1934

Daddy er stadig rasende. Selv nu, hvor skuddet ikke længere runger mellem væggene. Selv nu hvor blod dækker gulvet i hans kontor. Han lægger pistolen på det store mahognibord og ser ned på liget af revisoren.

"Det her var du selv ude om," siger han til den stivnede krop. "Så dårlige nyheder må du fandeme ikke komme med. Se nu, hvad du fik mig til at gøre. Og nu må jeg fortælle mine kære, at al samarbejde mellem mig, dem og klubben ophører. Den slags, det gør ondt for en far, ved du godt det ..."

Daddy trykker på samtaleanlægget på skrivebordet. Det skratte lidt.

"Ms. Hewitt, vil De venligst sende bede Biff om at hente Joe. Nej, vil skal ikke have kaffe. Gå du bare hjem. Og sørg nu for at købe en stor kalkun til juleaften på min regning."

Daddy er sentimental. Det siger han altid. Om det er sandt, er et godt spørgsmål.

Bestemt, vil nogen sige, når han premiere efter premiere kniber en tåre, når de elskende endelig får hinanden. Eller når han taler om gamle dage med gråd i stemmen og begejstring over de små detaljer.

Aldrig i livet, vil andre hviske. Hvordan kan en mand, der har fået sin egen bror og betroede medarbejder skudt udelukkende på en lille mistanke? – og som siden har ansat hans datter til at dække over fordækte regnskaber?

Andre igen vil bare undre sig over, hvorfor han dog ikke har givet sine sønner en større chance end at administrere en faldefærdig natklub.

En halv time senere står Joe i kontoret. Daddy nævner ikke den døde revisor på gulvet. Den slags forklarer jo sig selv. Joe nævner det heller ikke, men hans skævende øjne viser tydeligt, at han forstår budskabet.

"Naturligvis," svarer Joe, kun lidt stammende, da Daddy endelig kommer til sagen og spørger, om Joe vil gøre ham en tjeneste. Joe skal holde øje øje med Ian og Frances. Noget er i gærde, forklarer han. Og det skal være godt øje. Ikke bare sådan overfladisk.

Daddy siger ikke mere, sender blot Joe tilbage til klubben.

Herefter køber Daddy julegaver til drengene, inden der i aften er gallaforestilling på Neil Simon Teatret – hans største og mest glamourøse teater. Herefter beder han Biff og Andrew om at gøre rent og pakke liget ned i en af de kasser, som de plejer at bruge. Den skal i morgen overrækkes til Frances og drengene; bare sådan en lille påmindelse om, hvad der sker, hvis man skuffer Mr. Adams. Den skal de have sammen med det triste budskab om at samarbejdet må ophøre og alle bilag skal brændes. Det er for deres egen skyld, siger han ud i luften.

Men først i morgen. I aften skal der være fest.

Dwayne Young

"Heaven... I'm in heaven, And my heart beats so that I can hardly speak ..."

Dwayne kan høre, at Ian nynner en sang, mens han suger på sin cigaret. Den unge mand er nu helt køn, som han ligger der nøgen ved siden af i sengen. Dwayne får et stik i hjertet over, at han har forrådt ham. Han kigger på Ians ansigt: Så uskyldigt, så rent, så elegant. Så frygtelig naivt. Måske kan han reddes, tænker han et øjeblik. For her er der endelig en elsker i Dwayne Youngs liv, der virkelig ser ud til at mene det hele.

"Du skal gå nu. Du kan ikke blive her," hvisker Dwayne. Han nulrer langsomt Ians højre brystvorte. Det burde han ikke gøre. Bare få ham sendt hjem til The Evening Star.

"Men vi ses i aften," fortsætter Dwayne. "Jeg skal også på Neil Simon Tetatret. Så kan jeg endelig møde din bror."

"Selvfølgelig," stammer Ian.

"Men så skal jeg altså snart se nogle penge. Ellers kan jeg jo ikke lave et stykke til jer. Inden jul, right?"

Dwayne er nervøs for i aften. Nok er han normalt på hjemmebane i det store teater. Men i aften er alting pludselig helt anderledes.

Er det virkelig kærlighed, som Dwayne mærker snige sig ind? Eller er det blot endnu et blændværk i hans miserable liv? – et håb om, at denne gang skal det være anderledes?

Og hvis det faktisk er kærlighed, hvorfor er det så, at han har forrådt den ved at fortælle sin far om hvem der virkelig ejer natklubben The Evening Star? Er det også en form for kærlighed til den far, han så frygteligt gerne bare vil elskes af?

I øvrigt er Dwayne slet ikke skuespilsforfatter. Har nærmest ikke skrevet et ord hele sit liv. Men det er en god døråbner, når man skal finde relationer og kunder blandt Broadways høje herrer. Det er jo her, de virkelige penge er, og når først Dwayne viser sit talent i de mørke soveværelser, så plejer de fleste af glemme alt om manuskripter, scener og dramaturgisk fremdrift.

Men ikke Ian. Han bliver ved med at fable om det stykke, Dwayne skal skrive til deres kommende teater. Som om at alt afhænger af Dwaynes ord.

Hvis bare Dwayne kunne få ord frem og ned på et papir, så var alt måske alligevel reddet.

Modspiller-Adams' overblik

Joe

Den 'ældste' af tvillingerne har to drømme: Enten at komme ind i varmen hos sin far og gå hans veje – eller at skabe sit eget teater for at vise alle, at han kan stå på egne ben og selv skabe noget stort.

Forførelse: Spil på hans lyst til at please sin far. Daddy kan lokke ham til meget, hvis det bliver præsenteret på den rigtige måde. Spil på hans mistro overfor de andre hovedpersoner.

Forfald: Spil på hans frygt for Daddy, og at han ved for meget allerede. Du kan true ham til at gøre, som Daddy vil have det.

Ian

Den 'yngste' af tvillingerne er velovervejet og grænsende til det småkedelige. Men han har kastet sig ud i vildt, homoseksuelt eventyr, som han ikke kan bunde i – og som får ham til at ville lave The Evening Star om til et teater i modstrid med sine egne drømme.

Forførelse: Spil på det trygge og sikre ved at fortsætte klubben som hidtil.

Forfald: Spil på det farlige, det syndige og de mange løgne, han har kastet sig ud. Spil på hans angst for det usikre.

Frances

Frances er en udspekuleret kvinde, der spiller et farligt dobbeltspil, og som har set sin far blive dræbt af Mr. Adams mænd. På den ene side hjælper hun Daddy med hans lyssky forretninger, og samtidig er hun godt i gang med at forråde ham.

Forførelse: Spil på hendes fascination af Daddy trods hendes angst. Spil på al den tryghed, som Daddy kan give hende.

Forfald: Spil på det farlige i hendes forræderi. Spil på hendes frygtelige angst for at hun – ligesom sin far – bliver slået ihjel. Spil på den ulykke hun kan kaste ned over sine fætre.

Richard 'Billy' McDorman

Forførelse: Spil på, at han i virkeligheden drømmer om alt det, som Mr. Adams har. At han bag sit perfekte ydre har et sentimentalt hjerte.

Forfald: Spil på hans moralske hykleri og hans angst for at miste kontrollen. Spil på hans syndige søn og hans korruption.

Scenariets forløb

Prolog

Første akt – præsentation

Gallafest i Neil Simon Teatret

Præsentation af The Evening Star

Statsadvokaten kigger forbi

Besøg af Mr. Adams med et lig og en dårlig nyhed

Anden akt – Konfliktoptrapning

Hvordan skaffer man sig af med et lig?

Statsadvokaten finder et centralt spor

En meget vred Mr. Adams vil have svar

Revisorens død kommer frem i lyset

Dwayne Youngs identitet bliver kendt

Politiet ransager The Evening Star

Tredje akt – Klimaks og konfrontation

Mr. Adams slår igen

Ubehagelige beslutninger

Julefest med fuld glamour i Neil Simon Teatret

The final show down

Epilog

Bipersoner

Miss Jakobs – Mr. Adams' elskerinde, der regner med, at de snart skal giftes

Biff – håndlanger med Dostojevski i tasken, der altid skal på toilettet

Andrew – håndlanger med stærke familieband, katolsk kors om halsen og som aldrig blinker

Walther – Statsadvokatens højre hånd, der mangler venstre hånd og taler sort

Adrian Quinn – skuespiller, Dwayne Youngs tidligere elsker og yderst interesseret i små teatre

Tweety – dværg, stamkunde og damernes ven

Baloo – jazzmusiker med dobbeltbund i instrumentkassen og kontakter overalt i byen

Greasy Bert – søvnig natportier med fedtede pokerkort og en stor samling plader

Goldie – sangerinde med drømme om et kontorjob og små drengebørn

Lally – natklubsangerindens veninde med det virkelige talent og ingen stjernedrømme

Simon – ubestikkelig betjent, der lugter af appelsin

Jack – sort piccolo, sladdercentral og mesterlig danser

Jesús – problemknuser med nedsat hørelse og blomst i knaphullet

Mr. Edwards – stor Broadway executive, der hellere vil lave kunst end penge

Joseph 'Joe' Adams

Velkommen til New York, kære spiller. Et par gader vest for Broadway. Vest for drømmene, de store penge og de skinnende lys. Vi er 1934 ved juletid. Klar til fest og glade stunder. Men også midt i den store depression, hvor snestorm og armod har ramt metropolten.

Det er her i denne iskolde juletid, du skal møde Joe. Inden han får blod på hænderne. Inden at mørke og forfald truer med at overtage. Nu er han blot en entusiastisk – nogen vil sige naiv – ung mand, der sammen med sin tvillingbror og deres kusine bestyrer natklubben The Evening Star. Nu er han blot en drømmer og playboy, der officielt vil klare sig selv og omdanne natklubben til et ægte teater, men som allermest drømmer om at blive accepteret af sin far og få plads ved hans side.

New York, 21. december, 1934

"High hats and narrow collars. White spats and lots of dollars. Spending every dime. For a wonderful time."

Joe nynn timer med på den diskante lyd fra grammo fonen, mens hans fingre med vant elegance binder den sorte butterfly. En kam gennem det sortglinsede hår og en pudseklud på lakskoene. Så er han klar. Klar til en formidabel aften i Daddys største teater på Broadway. Galleforestilling af musicalen 'Anything goes' – årets smash hit musical, der som en af de få forestillinger er gået helt uden om den store krise.

"Anything goes ... Det skal nok gå," nynn timer han for sig selv, mens han tager et par forsigtige dansetrin hen over det lille loftskammer. Alt er godt. Det er jul. Han gentager det for sig selv. Og Daddy har bedt om hans hjælp. Der er ingen grund til at være bekymret. Ikke det fjerneste. Overhovedet ikke. Det skal nok gå ...

Joe rystede ellers i dag. Men han viste det ikke udenpå. Ikke da han stod der overfor Daddy på hans kontor med blod og en død revisor foran sig på gulvet. For Daddy er ikke sådan en man viser, at man ryster. Og slet ikke, når han endelig beder om ens hjælp.

Det var Biff, der dukkede op i natklubben og hentede Joe. Daddy ville tale med ham. Derefter ud i den ventende Ford T og så hen på Daddys kontor. På gulvet lå der allerede blod, da

han ankom. Revisoren var helt klar død. Daddy fortalte ikke hvorfor. Ignorerede bare liget og bød i stedet på whisky og en cigar. Joe ignorerede også liget. Ligesom sin far. Kiggede kun med sporadiske blikke på det.

Daddy spurgte til, hvordan det gik med klubben. Og hvad det dog er for noget, at Joe vil lave det hele om til et teater. Joe svarede – kun lidt stammende – at det gik nogenlunde, at Daddy ikke behøvede at bekymre sig.

Så kom Daddy endelig til sagen og spurgte, om Joe måske ville gøre ham en tjeneste. Altså udover at bestyre natklubben The Evening Star. At tiden nu var inde. Fordi han er sådan en god dreng.

Joe skulle holde øje med Ian og Frances. Ikke bare sådan lidt. Godt øje med dem. Noget var i gærde, forklarede Daddy.

Joe nikkede. "Naturligvis," stammede han.

Herefter kørte Biff ham tilbage til natklubben. Daddy sagde intet om den døde revisor. Joe rystede. Både af angst og af glæde.

Ja, sådan er det så typisk med Daddy. Aldrig helt til at blive klog på.

Joe har aldrig forstået, hvorfor han og Ian ikke har fået de rigtige chancer af deres far. Hvorfor de ikke kunne få et job i en hans store forretninger eller få en chance på et af de rigtige teatre på Broadway. De er jo ellers hans eneste sønner – de mest oplagte til at føre hans forretninger videre ad den rigtige vej.

Daddy er ellers en stor bagmand på Broadway. Han ejer teatre og har et sentimentalt hjerte – det er i hvert fald det, han selv siger. Men Daddy er ikke sådan en, man beder om tjenester. Det er ham, der siger til, når han brug for én.

Og brug for Joe og Ian, det havde han åbenbart kun, da han købte en gamle faldefærdig natklub. Brødrene blev sat til at genåbne den under nyt navn, men der var ikke penge til megen forandring. Stadig med samme inventar, samme lumre danserinder og samme sporadiske belysning. Den stenrige Mr. Adams ville åbenbart ikke skyde den nødvendige kapital i sin investering og sine sønners fremtid – det plejer han nu ellers altid at gøre, når han skaffer sig noget nyt.

Joe har heller ikke forstået, hvorfor Frances pludselig skulle med ind over som medbestyrer. Hun er deres forældrelose kusine, som Daddy pludselig gav en chance, da hendes egen far blev fundet død i havnen for nogle år siden. Daddy græd meget,

da han hørte det. Især fordi Frances' far arbejder for ham i en ledende stilling.

Pludselig var Frances vigtigere end de to brødre. Hun skulle være bogholder og styre økonomien. Alle forespørgsler om penge skulle gå igennem hende – alle de vigtige beslutninger. Brødrene måtte nøjes med den daglige drift; indkøb af smuglersprut, da det stadig var ulovligt; ansættelse af elendige danserinder; udskænkning i fedtede glas.

Og en sidste ting, som Joe aldrig har forstået: Hvorfor skal det være så hemmeligt, at de er Daddy's sønner, og at det er ham der faktisk ejer klubben?

Men Joe er ikke bitter. Det er livet for kort til. Sådan siger han altid til sig selv, når tristheden rammer.

Og Joe har en drøm. En drøm om, at han slet ikke behøver Daddys penge og velvilje. Han skal bare have sit eget teater. Være sin egen herre. Vise alle de højtrøvede idioterovre på Broadway, at her kommer Joe Adams, den næste store executive i byen. Ikke Mr. Adams' søn, men Mr. Adams' konkurrent.

Sådan har Joe tit tænkt. I hvert fald indtil han stod foran Daddy i dag. Så var det pludselig en helt anden fremtid, han så foran sig. Ikke konkurrenter, men kolleger. Daddy havde brug for ham. Måske er det nu, at Joe skal ind i varmen for alvor. Måske var alt det her med klubben bare en test.

Joe forlader sit loftskammer og tager trappen i rolige skridt. Det er snart jul, der skal være fest, siger han til sig selv. Ingen bekymringer i aften. Det skal nok gå.

Han stopper et sekund, før han åbner døren til natklublokalet. Ånder tungt ind. Retter sin butterfly. Så er han klar.

"Walking in a winter wonderland," synger han, da han slår døren op. Højt, klingende, og lidt som Fred Astaire, synes han selv. Ian er den eneste i lokalet, nu hvor der er timer til klubben åbner. Han sidder på en barstol med en whisky-soda foran sig.

"Hvad sidder du her for?" siger Joe, da han elegant sætter sig på barstolen ved siden af sin bror.

Joe tager Ians glas og bunder det i et enkelt drag. Ian skænker sig en ny fra flasken på disken. Han laver også en til Joe.

"Jeg tror sgu, jeg er ved at komme i julestemning," siger Ian med et drenget smil. Det ligner ham ikke at se så glad ud.

"Jeg har fundet en forfatter til os. Han er fantastisk. Den bedste," fortsætter han.

"Forfatter? Hvad fanden snakker du om? Hvilken forfatter?"

Ian ser næsten pinligt berørt ud: "Jeg har fundet en forfatter til vores teater. Jeg har lovet ham, at han kan få sat et stykke op hos os. Det er da det, du gerne vil. Det du altid snakker om. Vi skal have et teater. Dig og mig og Frances"

Joe er overvældet. Både over Ians pludselige interesse for teater og over sig selv. Det er jo det her, han altid har drømt om. Ian har jo ret. Men alting er anderledes nu – efter i dag.

"Hvem er han?" spørger Joe. Daddy havde ret. Noget er i gærde.

"Du kan møde ham i aften. Men han skal have penge inden jul. Men han er den bedste. Vi skal bare tale med Frances, hun må kunne skaffe pengene fra Daddy."

"Vent! Hold Frances uden af det. Jeg skal nok tage mig af det. Lad mig møde ham først."

Joe er pludselig helt forvirret. Hvad fanden går det her ud på? Hvad vil Daddy mene om det? Han kan vel både holde øje med dem og kunne skaffe pengene uden om hende. Måske kan han spørge Daddy direkte om pengene.

"Du siger ikke noget til Frances, det gør du ikke."

"Nej, nej. Selvfølgelig ikke. Ikke, hvis du kan skaffe pengene for os."

"Hvad skal Ian ikke sige til mig?"

Tvillingerne bliver afbrudt af Frances. Hun står i døråbningen iklædt en elegant selskabskjole. Hun ser fantastisk ud i aften.

Typisk, tænker Joe. Altid på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt. Han må tænke hurtigt.

"Bare en af Ians venner. Det skulle være en hemmelighed. Sikkert noget for dig," svarer Joe kækt -måske lidt for kækt. Han rejser sig og vimser hen mod hende. Her virker kun smiger.

"Skal jeg være din kavalier i aften?" Joe griber hende om livet, og tager et par dansetrin.

"Desværre," svarer Frances hemmelighedsfuldt. "Jeg har allerede en date ... Du ved, en af Ians venner."

Joe smiler. Det var sgu godt reddet. Noget stikker under. Det her bliver en god aften.

Joos overblik

Kort om Joe

Joe, den 'ældste' af tvillingerne, er udadvendt og hurtigtænkende, men har aldrig formået at imponere sin far i den grad, som han gerne ville. Han har to drømme, som peger i hver sin retning: Enten at komme ind i varmen hos sin far og gå hans veje – eller at skabe sit eget teater for at vise alle, at han kan stå på egne ben og selv skabe noget stort. Og nu er han tæt på at kaste sig ud i et farligt dobbeltspil for at opnå begge.

Han flamboyant og udadvendt, og han fører sig frem som en ægte playboy, når han har sin gang på Broadway. Han ved ikke, at folk griner bag hans ryg og taler dårlig om andenrangsklubben The Evening Star.

Husk, kære spiller, at for at få den bedste historie, behøves det ikke at Joe godt. Han er ekspert i altid at træffe de forkerte valg, og således også i denne fortælling. Det bliver sjovere og mere dramatisk, hvis Joe bevæger sig længere og længere ud på glatis, mens han prøver at efterleve både sin drøm om et tater og samtidig gøre det godt hos Daddy.

Ian

Fornuftig og næsten kedelig tvillingbror uden drømme, men som Joe elsker højt. Joe ved ikke, at Ian er Homo-seksuel.

Frances

Bogholder og kusine. Hemmelighedsfuld og moderlig. Hun er næsten som en søster, men Joe frygter hendes hemmeligheder med Daddy – og han er jaloux.

Daddy

Joe vil lære sin far at kende. Han vil være en del af hans verden. Joe frygter sin far lige som meget som han elsker ham.

Scenariets forløb

Prolog

Første akt – præsentation

Gallafest i Neil Simon Teatret

Præsentation af The Evening Star

Statsadvokaten kigger forbi

Besøg af Mr. Adams med et lig og en dårlig nyhed

Anden akt – Konfliktoptrapning

Hvordan skaffer man sig af med et lig?

Statsadvokaten finder et centralt spor

En meget vred Mr. Adams vil have svar

Revisorens død kommer frem i lyset

Dwayne Youngs identitet bliver kendt

Politiet ransager The Evening Star

Tredje akt – Klimaks og konfrontation

Mr. Adams slår igen

Ubehagelige beslutninger

Julefest med fuld glamour i Neil Simon Teatret

The final show down

Epilog

Bipersoner

Miss Jakobs – Mr. Adams' elskerinde, der regner med, at de snart skal giftes

Biff – håndlanger med Dostojevski i tasken, der altid skal på toilettet

Andrew – håndlanger med stærke familiebånd, katolsk kors om halsen og som aldrig blinker

Walther – Statsadvokatens højre hånd, der mangler venstre hånd og taler sort

Adrian Quinn – skuespiller, Dwayne Youngs tidligere elsker og yderst interesseret i små teatre

Tweety – dværg, stamkunde og damernes ven

Baloo – jazzmusiker med dobbeltbund i instrumentkassen og kontakter overalt i byen

Greasy Bert – søvrig natportier med fedtede pokerkort og en stor samling plader

Goldie – sangerinde med drømme om et kontorjob og små drengebørn

Lally – natklubsangerindens veninde med det virkelige talent og ingen stjernedrømme

Simon – ubestikkelig betjent, der lugter af appelsin

Jack – sort piccolo, sladdercentral og mesterlig danser

Jesús – problemknuser med nedsat hørelse og blomst i knaphullet

Mr. Edwards – stor Broadway executive, der hellere vil lave kunst end penge

Ian Adams

Kæreste spiller. Velkommen til juletid i New York. Til en by i sne og depression. Vi er 1934, sådan omtrent et par gader vest for Broadway.

Det er midt i disse tider, du skal møde Ian. Medbestyrer af natklubben The Evening Star sammen med sin tvillingebor Joe og deres kusine Frances. Søn af den berømte broadway-executive Mr. Adams.

En normalt kontrolleret og frygtelig velovervejet ung mand, der pludselig har mødt kærligheden og derfor har kastet sig ud i løgne og hurtige beslutninger for at holde fat i den. En ung mand, der har set et glimt af lykken, men ikke forstår, at den måske fører et helt andet sted hen. Til blod, tragedie og splitelse.

New York, 21. december, 1934

"Heaven... I'm in heaven, And my heart beats so that I can hardly speak. And I seem to find the happiness I seek, When we're out together dancing cheek to cheek."

Ian nynner for sig selv og tænker på i aften. På alt det han gerne vil gøre, hvis han turde. Danse, synge, elske. Føre sin partner som Fred Astaire, med elegance, ynde og maskulin kontrol. Skide på relationer, interesser og fortætelser. Bare leve.

Han fryser lidt, men putter sig ind til kroppen ved siden af. Langsomt suger han røgen ind fra sin cigaret. Kroppen ved siden af i sengen fryser ikke. Mærkeligt nok. Er derimod smuk og perfekt. Det mørke hår, de brune øjne, det sensuelle sug på cigaretrøret. De få hår på brystet, den lidt for tynde overkrop, den tydelige bule i bukserne. Dwayne er varm, og snart vil Ian også få varmen igen.

"Du skal gå nu. Du kan ikke blive her," hvisker Dwayne med sin let hæse stemme. Han berører langsomt Ians højre brystvorte.

"Men vi ses i aften," fortsætter Dwayne. "'Jeg skal også på Neil Simon Teatret. Så kan jeg endelig møde din bror."

Ians hjerte går i stå. Dwayne i aften? På Neil Simon Teatret? Og møde Joe? Han gisper efter vejret, men undgår at vise det. Han må tænke hurtigt. Finde en løsning, så Dwayne ikke opdager Ians løgn. Så han ikke ser, at Joe aldrig har hørt om Dwayne Young,

"Selvfølgelig," stammer Ian.

"Men så skal jeg altså snart se nogle penge. Ellers kan jeg jo ikke lave et stykke til jer. Inden jul, right?"

Udenfor på gangen er Ian svimmel. Han ryster stadig, men ikke længere af kulde. Den grønmalede pensionatgang er alt for lang lige nu. Tænk, hvis nogen ser ham?

"Hvad så handsome? Skal du med ind eller hvad? Eller søger du noget andet? Jule ... MANDEN?"

En alt for letpåkledt kvinde med et lidt for langt cigaretrør står pludselig i en døråbning. Sort korset, sorte strømper, fyldige bryster.

Ian skal kaste op, det skal være nu. Han løber. Kvinden griner.

Ja, det er rigtigt: Ian er homoseksuel. Og i Dwayne Young har Ian endelig fundet kærlighed. Noget Ian aldrig rigtig har oplevet før. Det er stormende, vildt og lammende. Alt det, som Ian normalt ikke er. Men det er også en besættelse, der fjerner hans fornuft og slører hans dømmekraft. Og så er det frustrerende at Ian ikke kan se helt ind i Dwayne. Han er forelsket i en mand, der giver Ian alt det fysiske nærvær, han så frygteligt har brug for, men som ikke lader Ian rigtigt ind – og som Ian nærmest intet aner om.

Det var i Ians egen natklub The Evening Star, at de mødtes. Dwayne var gæst, drak champagne og førte sig frem uden at skjule sine tilbøjeligheder eller excentricitet. Ian faldt i snak med ham fra bag baren, både fængslet og frastødt. Han var alt det, som Ian aldrig har været. Dwayne fortalte, at han var skuespilsforfatter og arbejdede på et manuskript, men manglede et sted at sætte det op.

Ian smilede og fortalte Dwayne, at de netop manglede en forfatter. Snart skulle The Evening Star være et teater – de ventede faktisk bare på det rette manuskript, før ombygningen kunne gå i gang. Penge var ikke noget problem, løj Ian. Det føltes vildt at lyve, at være flamboyant, at tale om kunst.

Løgnerne virkede for Ian, og snart var de to elskere, der mødtes i hemmelighed i Dwaynes lille pensionatværelse. De talte om kunst, teater og passioner. Ian fortalte om sit liv, om sin bror og deres kusine Frances. Om sin far, den mægtige Mr. Adams, kaldet Daddy, Broadway executive og teaterjer.

Ian fortalte om Daddys store teatre og om hans sentimentale sind. Han løj om sine egne drømme, og sagde, at det altid havde været teatret, han havde søgt mod – og at have sit eget

teater var hans største drøm. Ian fortalte ikke om sine egne frustrationer, og om Daddys grusomme sider, hans vidtforgrende net af kontakter og lyssky forretninger. Og ej heller om dengang da Daddys bror og betroede medarbejder pludselig blev fundet død i havnen – og at Daddy kort efter købte den faldefærdige natklub og lod sin brors datter bestyre den sammen med Joe og Ian.

Han fortalte i stedet, at The Evening Star var deres store chance. At det var her Daddy ville give dem mulighed for at skabe noget selv. At det var et udtryk af storsindethed, da Frances fik lov til at bestyre klubben og sørge for regnskaber og bogholderi. Det var jo trods alt selvsamme pige, der kort forinden kunne begrave sin far.

Ian fortalte aldrig om sin fars krokodilletårer eller at han har forbudt drengene at fortælle, at det er ham, der ejer den faldefærdige klub.

Dwayne fortalte aldrig noget om sit liv.

Det er næsten mørkt, da Ian når tilbage til The Evening Star. Lokalerne ligger endnu mørke hen. Klubben skal først åbne sent i aften.

Han ryster sneen af sig og sætter sig ved natklubbens bar. Han skænker sig en whisky-soda fra flaskerne på disken. Han bør klæde om, så han klar til i aften og den store gallaopsætning af *Anything Goes* på Daddys Neil Simon Teater.

Men han skal lige tænke lidt. Finde en plan.

Egentlig glæder han sig: En stor opsætning af årets smash hit, gallafest og skønne mennesker. Alt det, som er skönt. Men Dwayne vil være der. Hans mave gør ondt. Det havde han slet ikke tænkt på. Han må alliere sig med Joe, så det hele ikke går i vasken. Få ham med på planen om et teater. Så Dwayne ikke opdager, at det hele er en løgn. Så han ikke opdager, at Ian har ført sig frem ved at stjæle alle sin brors drømme. Så han ikke opdager, at Ian blot er en kedelig bangebuks, der har stået i skyggen af sin højtråbende bror.

Og så er det lige det der med pengene. Måske er det på tide, at Ian for første gang i mange år beder sin kusine om at søge hjælp hos Daddy. Det er jo hende, der har al kontakten med pengene.

”Walking in a winter wonderland,” lyder det pludselig fra døren til baglokalet. Joe kommer ind iført sit mest perfekte tøj.

”Hvad sidder du her for?” siger Joe, da han sætter sig på barstolen ved siden af Ian.

Joe tager Ians glas og bunder det i et enkelt drag. Ian skænker sig en ny fra flasken på disken. Han laver også en til Joe. Nu skal der handles hurtigt.

”Jeg tror sgu, jeg er ved at komme i julestemning,” siger Ian med et forceret smil.

”Jeg har fundet en forfatter til os. Han er fantastisk. Den bedste,” fortsætter han.

"Forfatter? Hvad fanden snakker du om? Hvilken forfatter?"

Joe skal bare bide på. Det er jo hans drøm, som Ian pludselig argumenterer for – det som Ian altid ellers har arbejdet i mod.

"Jeg har fundet en forfatter til vores teater. Jeg har lovet ham, at han kan få sat et stykke op hos os. Det er da det, du gerne vil. Det du altid snakker om. Vi skal have et teater. Dig og mig og Frances"

"Hvem er han?" spørger Joe efter en kort pause.

Hvorfor tvivler han? tænker Ian desperat.

"Du kan møde ham i aften," siger Ian endelig med en mystisk stemme. "Men han skal have penge inden jul. Han er den bedste. Vi skal bare tale med Frances, hun må kunne skaffe pengene fra Daddy."

"Vent! Hold Frances ude af det. Jeg skal nok tage mig af det. Lad mig møde ham først."

Ian kender sin brors modvilje overfor, at Frances skal styre alle pengene.

"Du siger ikke noget til Frances, det gør du ikke," siger Joe febrilsk.

"Nej, nej. Selvfølgelig ikke. Ikke, hvis du kan skaffe pengene for os."

"Hvad skal Ian ikke sige til mig?"

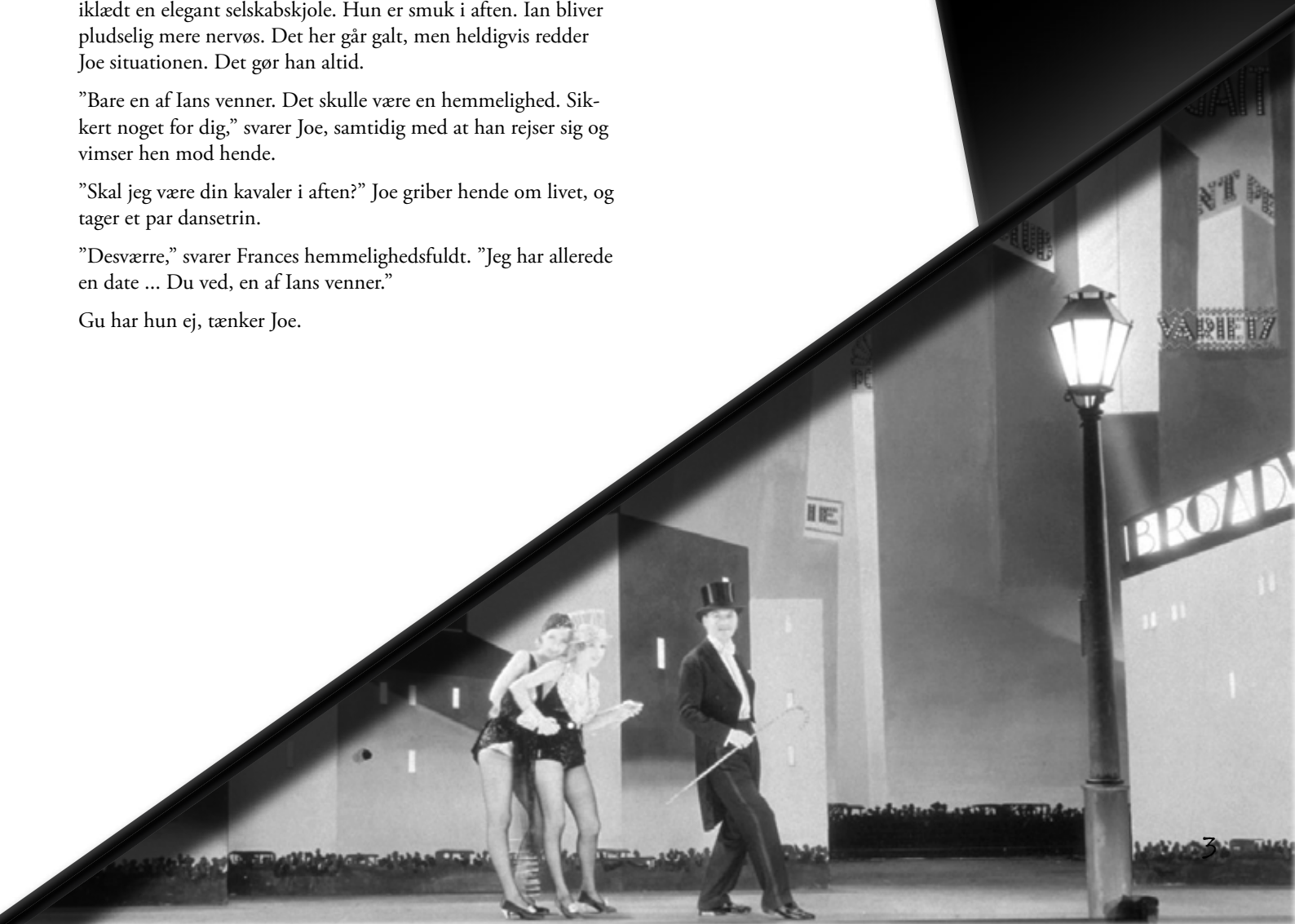
Tvillingerne bliver afbrudt af Frances, der står i døråbningen iklædt en elegant selskabskjole. Hun er smuk i aften. Ian bliver pludselig mere nervøs. Det her går galt, men heldigvis redder Joe situationen. Det gør han altid.

"Bare en af Ians venner. Det skulle være en hemmelighed. Sikkeret noget for dig," svarer Joe, samtidig med at han rejser sig og vimser hen mod hende.

"Skal jeg være din kavalier i aften?" Joe griber hende om livet, og tager et par dansetrin.

"Desværre," svarer Frances hemmelighedsfuldt. "Jeg har allerede en date ... Du ved, en af Ians venner."

Gu har hun ej, tænker Joe.

Ians overblik

Kort om Ian

Ian er den 'yngste' af tvillingerne. Han er velovervejet, grænsende til det småkedelige, og normalt bange for at tage selv den mindste chance. Nogen ville gå så langt som at kalde ham en kujon og en kontrollfreak.

Modsat sin bror har Ian indset, at deres far er ligeglade med dem. Derfor har Ian ikke de store forventninger om, at de en dag vil komme ind i varmen hos Daddy. Han drømmer i stedet om at leve sit eget stille liv, hvor han kan passe sig selv og få lov til at være i fred – hvilket han faktisk har fået lov til som bestyrer af The Evening Star.

Men alt dette er pludselig ændret nu, hvor Ian har mødt Dwayne og kastet sig ud i løgne og dobbeltspil.

Husk, kære spiller, at for at få den bedste historie, behøves det ikke at gå Ian godt. Ian er normalt den, der træffer de rigtige, kedelige og velovervejede valg, men nu er han pludselig derude, hvor han ikke kan bunde. Det bliver sjovere og mere dramatisk, hvis Ian bevæger sig længere og længere ud på glatis, mens han prøver at holde fast i Dwayne og sine løgne.

Joe

Ians modstykke. Flamboyant og overfladisk, men også charmerende og med masser af drømme. Vil være som sin far og alligevel være helt sin egen – gerne begge dele på én gang. Ian ville gerne være som Joe,

Frances

Bogholder og kusine. Har hemmeligheder, men det respekterer Ian. Han ønsker ikke at vide, hvad hun gemmer og hvad hun laver for Daddy. Det er bedst, at leve stille og ikke spørge for meget.

Daddy

Ian frygter sin far. Men forblændes også af hans charme og evner. Men modsat til bror vil Ian ikke være som sin far. Ikke være hans falmendes kopi.

Dwayne

Han er lidt som Joe, men mere ægte. Levende, intens og intelligent. Følsom, smuk og skræmmende på samme tid. Ian har aldrig elsket nogen som Dwayne.

Scenariets forløb

Prolog

Første akt – præsentation

Gallafest i Neil Simon Teatret

Præsentation af The Evening Star

Statsadvokaten kigger forbi

Besøg af Mr. Adams med et lig og en dårlig nyhed

Anden akt – Konfliktoptrapning

Hvordan skaffer man sig af med et lig?

Statsadvokaten finder et centralt spor

En meget vred Mr. Adams vil have svar

Revisorens død kommer frem i lyset

Dwayne Youngs identitet bliver kendt

Politiet ransager The Evening Star

Tredje akt – Klimaks og konfrontation

Mr. Adams slår igen

Ubehagelige beslutninger

Julefest med fuld glamour i Neil Simon Teatret

The final show down

Epilog

Bipersoner

Miss Jakobs – Mr. Adams' elskerinde, der regner med, at de snart skal giftes

Biff – håndlanger med Dostojevski i tasken, der altid skal på toilettet

Andrew – håndlanger med stærke familieband, katolsk kors om halsen og som aldrig blinker

Walther – Statsadvokatens højre hånd, der mangler venstre hånd og taler sort

Adrian Quinn – skuespiller, Dwayne Youngs tidligere elsker og yderst interesseret i små teatre

Tweety – dværg, stamkunde og damernes ven

Baloo – jazzmusiker med dobbeltbund i instrumentkassen og kontakter overalt i byen

Greasy Bert – søvrig natportier med fedtede pokerkort og en stor samling plader

Goldie – sangerinde med drømme om et kontorjob og små drengebørn

Lally – natklubsangerindens veninde med det virkelige talent og ingen stjernedrømme

Simon – ubestikkelig betjent, der lugter af appelsin

Jack – sort piccolo, sladdercentral og mesterlig danser

Jesús – problemknuser med nedsat hørelse og blomst i knaphullet

Mr. Edwards – stor Broadway executive, der hellere vil lave kunst end penge

Frances Miller

Kæreste spiller. Velkommen til juletid 1934. Velkommen til New York ramt af snestorm, økonomisk depression og stor arbejdsløshed. Velkommen til Broadway, hvor man stædigt prøver at holde stjernerne tændt og humøret højt med store danse-shows, bigbands og letbetet underholdning.

Det er her i denne verden, at du skal mødes Frances. En ung kvinde, der ved, at hun må sno sig for at klare det hele. En kvinde, der er presset, men artigt spiller spillet som medbestyrer og bogholder for natklubben The Evening Star. Og en idealistisk kvinde, der håber på, at hun en dag kan få oprejsning, så de onde kan bøde og de gode gå fri.

New York, 21. december, 1934

"High hats and narrow collars. White spats and lots of dollars. Spending every dime. For a wonderful time."

Frances overvejer et øjeblik: Skal det være klassisk kjole eller jakkesæt à la Marlene Dietrich? – komplet med høj hat og galocher? Så vil hun passe perfekt til Broadway og den gallafest, hun skal til på det store Neil Simon Teater. Perfekt til den store opsætning af årets smash hit musical *Anything Goes* på hendes brutale onkels største teater.

Frances nynn timer på lyden af musikken, som hun kan høre fra sin fætter Joes værelse ved siden af. Hun lytter til tonerne og ordene fra Irving Berlin. Om at klæde sig dyrt på og vise sig frem, uanset hvilken fattig baggrund, man måtte komme fra. Frances føler sig hjemme i de ord. Hun klæder sig også ud i sit liv og i sin rolle som medbestyrer af klubben – ja, endda overfor sine stakkels fætre, som hun holder så grueligt meget af.

Hun kan høre, at Joe synger med fra sit værelse. Den stakkels naive fætter, der bare så gerne vil være sin fars yndling og få sit eget teater. Hvor lyder han glad, tænker hun. Atid glad, altid med et smil og den rette facade. Men også Joe er i gang med at klæde sig ud lige nu – modsat Frances, kan han bare ikke se det.

Ian synger til gengæld aldrig højt, tænker Frances. Han nøjes med at nynne. Gemmer sig altid lidt, taktsom i baggrunden, klar til træde til, når den kåde tvillingebor Joe har mistet grebet om tingene. Men Ian har også hemmeligheder, det ved Frances,

selvom han aldrig nævner dem højt. Og Frances ved, at det er i Ian, hun skal finde sig en allieret, hvis det nogensinde bliver nødvendigt.

Hun ser sig i spejlet og vælger til sidst kjolen. Der er ingen grund til at gøre udklædningen alt for perfekt, tænker hun. Det hele bliver alligevel snart anderledes, smiler hun for sig selv – og så kan man jo lige så godt bevare bare en brøkdel af den, man egentlig er.

Sådan er Frances. En pige, der følger sig, bøjer sig og accepterer verden omkring sig – men som aldrig vil give slip og opgive at være den kvinde, hun er inderst inde. Også selvom alting omkring hende er et spil tilrettelagt af uheld og Daddys såkaldte sentimentale goodwill.

Daddy? Ja, Daddy! Der er Frances' onkel, vi taler om. Far til tvillingerne Joe og Ian. Kaldet Mr. Adams i Broadwaykredse, hvor han er en kendt executive, der ejer flere teatre og har store musicalsucceser i bagagen. Han ejer også natklubben The Evening Star, som han har sat sine sønner til at bestyre. En ramponeret klub med røde lygter og letpåklædte damer. Det var lige det, der skulle til for at få drengene til at løbe hornene af sig, mente han.

Frances fnyser hånligt ved tanken.

Da Daddy købte klubben var Frances lige blevet faderløs. Hendes far var blevet fundet død i havnen, og derfor fandt den sentimentale Daddy det naturligt at hjælpe sin niece lidt. Derfor blev Frances ansat som medbestyrer og bogholder i klubben.

Sådan lyder i hvert fald den officielle historie. Den rigtige er noget anderledes, og Frances kender kun brudstykker af den – men trods alt langt flere brudstykker, end de fleste andre kender.

Frances så sin far blive skudt. Han var både Daddys bror og en af hans mest betroede medarbejdere. Hun gemte sig imens skuddene lød, men hun kunne se nok til at vide, at det var Daddys mænd, der stod bag. Det var ikke kønt, og de ramte ikke rigtigt første gang. Han prøvede at tale uden om i sin jammer. Siden indrømmede han alt forræderi – måske fordi han virkelig havde gjort noget utilgiveligt, eller måske for at slippe

for mere smerte. Senere blev han fisket op af havnen. Ingen er nogensinde blevet dømt for det mord.

Frances kunne intet gøre. Heller ikke, da Daddy opsøgte hende og tilbød hende et job med at bestyre natklubben sammen med fætrene Joe og Ian. Drengene skulle bare passe klubben og lege natklubejere. Hun skulle styre pengene og sørge for, at tingene gik, som Daddy ville det: At dollars forsvandt de rette steder hen; at klubben skulle være Daddys kanal til at skaffe mystiske penge af vejen. Og så skulle hun sørge for, at ingen fik at vide, at Daddy var ejer af klubben. Alt dette skulle sløres og holdes hemmeligt.

Frances sagde ja og tak. Turde ikke andet. Anede ikke, hvad Daddy vidste eller ville. Om det var tillid, en skjult trussel mod hende eller noget helt tredje. Hun måtte gøre det for at redde sig selv. Det var hendes eneste chance, selvom hun rystede af skræk og hellere ville løbe væk.

Frances havde kun ét krav: Tvillingebrødrene måtte intet få at vide om tingenes rette sammenhæng. De skulle blot leve i lykkelig uvidenhed. Det var hendes plan for at hjælpe sine fætre – og for at hun på et tidspunkt kan vende det hele godt og grundigt på hovedet, når det passer hende.

Daddy indvilgede. Hans sentimentale hjerte kunne ikke stå for sådan en idé. Tanken om sønnernes uhørte lykke var for god, grinede han, mens han skænkede brandy op til hende.

Og Frances, hun var tilfreds. Hun er nemlig også sentimental og med en sans for sno sig. Men også bange – ja, selvfølgelig var hun bange. Og især er hun bange for, at Daddy skal opdage, at ikke alle dollars er hvidvasket helt rene – at hun har gemt en del til sig selv og bedre tider.

Hun er stadig kun iklædt sin underkjole, da hun sætter sig ud på trappen for at tænde en cigaret. Det er en mærkelig vane, men hun ryger aldrig på værelset. Det er rart herude trods kulden. Laver tre røgringe ud i luften, mens tankerne flyver. Til fremtiden og fortiden.

Nu sidder hun her fyldt med hemmeligheder og har lullet fætrene ind i en tåbelig drøm om, at Daddy interesser sig for dem og The Evening Star. Her går de rundt og tror, at de en dag kan åbne deres eget teater, og at Daddy vil finansiere gildet, hvis bare de spørger.

Men hvad nu? tænker hun. Hvornår opdager de, at Daddy er ved at falde fra hinanden? At hans teatre lukker, at alle er ude efter ham. At der ikke længere er penge? Og de penge der er, er gemt væk i hemmelige konstruktioner?

Og hvad gør de, når Frances en dag får den oprejsning, som hun så inderligt drømmer om? Når de opdager, at hun har stjålet af Daddys penge. At hun har gemt vigtige papirer og en dag vil bruge det hele mod ham? Vil de så stå på hendes side eller lade deres naive fadertro forblive intakt og forblændet?

Stakkels drenge, tænker hun. Allerhelst vil hun jo bare være sammen med dem og hjælpe dem med at bygge deres eget teater op. Men hun ved godt, at det aldrig bliver til virkelighed.

Kort efter har Frances lagt alle de dystre tanker på hylden og taget smilet på. Det er snart jul, tænker hun, da hun iført sin sorte selskabskjole slår døren op ind til natklublokalet.

"Du siger ikke noget til Frances, det gør du ikke," hører hun Joe sige, da hun træder ind ad døren. Joe og Ian sidder ved bardisken. Klubben er stadig lukket og åbner først sent ud på aftenen.

"Hvad skal Ian ikke sige til mig?" spørger Frances med en forførende hvisken, da hun træder ind i lokalet. Det er så typisk de to, at sidde der og hviske sammen uden om hende.

"Bare en af Ians venner. Det skulle være en hemmelighed. Sikkeret noget for dig," svarer Joe kækt. Også typisk ham at redde situationen med lidt smiger. Han rejser sig vimser hen mod hende.

"Skal jeg være din kavalier i aften?" Joe griber hende om livet, og tager et par dansetrin.

"Desværre," svarer Frances hemmelighedsfuldt. "Jeg har allerede en date ... Du ved, en af Ians venner."

Frances' overblik

Kort om Frances

Frances er bogholder og administrator på The Evening Star. Udadtil er hun en moderlig og hyggelig pige, der gør sit bedste for at hjælpe sine fætre og tager sig af dem som en slags søster.

Men Frances er også en udspekuleret kvinde, der spiller et farligt dobbeltspil. På den ene side hjælper hun Daddy med hans lyssky forretninger, og samtidig er hun godt i gang med at forråde ham. Hun ved, at Daddys imperium er ved at revne, og at det kun er et spørgsmål om tid, før det hele falder, og her risikerer Frances' underslæb og hvidvaskning at komme frem i lyset – som både kan skade hende selv og Mr. Adams. Her har hun en ene-stående måde at få hævn over Mr. Adams, men samtidig udsætter hun både sig selv og fætrene for fare. Både fordi hun kan risikere straf, men også fordi Daddys vrede kan blive livsfarlig, hvis han opdager hendes forræderi.

Husk, kære spiller, at for at få den bedste historie, behøves det ikke at gå Frances godt. Det bliver sjovere og mere dramatisk, hvis hun bevæger sig længere og længere ud på glatis, mens hun prøver at balancere mellem at beskytte fætrene og skade deres far. Husk også på, at du som Frances har stor magt over spillet, da hun sidder med vigtige nøglekort på hånden. Spil dem med omtanke.

Joe

Charmerende og letlevende, men også skræmmende naiv. Han tror han kan blive som sin far, men det bør han aldrig blive. Han skulle hellere finde sin egen vej og lave det teater, han så inderligt drømmer om.

Ian

Både småkedelig og forudsigelig på overfladen. Men også følsom og skrøbelig. Frances ved, at han gemmer på hemmeligheder, han ikke kan fortælle. Hun ved ikke, han er homoseksuel, men kunne godt forestille sig det.

Daddy

Frances hader ham og elsker ham. Frygter ham og beundrer ham. Tænk, at man kan tænke sådan om sin faders morder. Hun skylder ham alt – også hævn.

Scenariets forløb

Prolog

Forste akt – præsentation

Gallafest i Neil Simon Teatret

Præsentation af The Evening Star

Statsadvokaten kigger forbi

Besøg af Mr. Adams med et lig og en dårlig nyhed

Anden akt – Konfliktoptrapning

Hvordan skaffer man sig af med et lig?

Statsadvokaten finder et centralt spor

En meget vred Mr. Adams vil have svar

Revisorens død kommer frem i lyset

Dwayne Youngs identitet bliver kendt

Politiet ransager The Evening Star

Tredje akt – Klimaks og konfrontation

Mr. Adams slår igen

Ubehagelige beslutninger

Julefest med fuld glamour i Neil Simon Teatret

The final show down

Epilog

Bipersoner

Miss Jakobs – Mr. Adams' elskerinde, der regner med, at de snart skal giftes

Biff – håndlanger med Dostojevski i tasken, der altid skal på toilettet

Andrew – håndlanger med stærke familiebånd, katolsk kors om halsen og som aldrig blinker

Walther – Statsadvokatens højre hånd, der mangler venstre hånd og taler sort

Adrian Quinn – skuespiller, Dwayne Youngs tidligere elsker og yderst interesseret i små teatre

Tweety – dværg, stamkunde og damernes ven

Baloo – jazzmusiker med dobbeltbund i instrumentkassen og kontakter overalt i byen

Greasy Bert – søvnig natportier med fedtede pokerkort og en stor samling plader

Goldie – sangerinde med drømme om et kontorjob og små drengebørn

Lally – natklubsangerindens veninde med det virkelige talent og ingen stjernedrømme

Simon – ubestikkelig betjent, der lugter af appelsin

Jack – sort piccolo, sladdercentral og mesterlig danser

Jesús – problemknuser med nedsat hørelse og blomst i knaphullet

Mr. Edwards – stor Broadway executive, der hellere vil lave kunst end penge

Spilleders overblik

Joe

Joe, den 'ældste' af tvillingerne, er udadvendt og hurtigtænkende, men har aldrig formået at imponere sin far i den grad, som han gerne ville. Han har to drømme, som peger i hver sin retning: Enten at komme ind i varmen hos sin far og gå hans veje – eller at skabe sit eget teater for at vise alle, at han kan stå på egne ben og selv skabe noget stort. Og nu er han tæt på at kaste sig ud i et farligt dobbeltspil for at opnå begge.

Han flamboyant og udadvendt, og han fører sig frem som en ægte playboy, når han har sin gang på Broadway. Han ved ikke, at folk griner bag hans ryg og taler dårlig om andenrangsklubben The Evening Star.

Frances

Frances er bogholder og administrator på The Evening Star. Udadtil er hun en moderlig og hyggelig pige, der gør sit bedste for at hjælpe sine fætre og tager sig af dem som en slags søster.

Men Frances er også en udspekuleret kvinde, der spiller et farligt dobbeltspil. På den ene side hjælper hun Daddy med hans lyssky forretninger, og samtidig er hun godt i gang med at forråde ham. Hun ved, at Daddys imperium er ved at revne, og at det kun er et spørgsmål om tid, før det hele falder, og her risikerer Frances' underslæb og hvidvaskning at komme frem i lyset – som både kan skade hende selv og Mr. Adams. Her har hun en enestående måde at få hævn over Mr. Adams, men samtidig udsætter hun både sig selv og fætrene for fare. Både fordi hun kan risikere straf, men også fordi Daddys vrede kan blive livsfarlig, hvis han opdager hendes forræderi.

Ian

Ian er den 'yngste' af tvillingerne. Han er velovervejet, grænsende til det småkedelige, og normalt bange for at tage selv den mindste chance. Nogen ville gå så langt som at kalde ham en kujon og en kontrollfreak.

Motsat sin bror har Ian indset, at deres far er ligeglade med dem. Derfor har Ian ikke de store forventninger om, at de en dag vil komme ind i varmen hos Daddy. Han drømmer i stedet om at leve sit eget stille liv, hvor han kan passe sig selv og få lov til at være i fred – hvilket han faktisk har fået lov til som bestyrer af The Evening Star.

Men alt dette er pludselig ændret nu, hvor Ian har mødt Dwayne og kastet sig ud i løgne og dobbeltspil.

Scenariets forløb

Prolog

Første akt – præsentation

Gallafest i Neil Simon Teatret

Præsentation af The Evening Star

Statsadvokaten kigger forbi

Besøg af Mr. Adams med et lig og en dårlig nyhed

Anden akt – Konfliktoptrapning

Hvordan skaffer man sig af med et lig?

Statsadvokaten finder et centralt spor

En meget vred Mr. Adams vil have svar

Revisorens død kommer frem i lyset

Dwayne Youngs identitet bliver kendt

Politiet ransager The Evening Star

Tredje akt – Klimaks og konfrontation

Mr. Adams slår igen

Ubehagelige beslutninger

Julefest med fuld glamour i Neil Simon Teatret

The final show down

Epilog

Bipersoner

Miss Jakobs – Mr. Adams' elskerinde, der regner med, at de snart skal giftes

Biff – håndlanger med Dostojevski i tasken, der altid skal på toilettet

Andrew – håndlanger med stærke familiebånd, katolsk kors om halsen og som aldrig blinker

Walther – Statsadvokatens højre hånd, der mangler venstre hånd og taler sort

Adrian Quinn – skuespiller, Dwayne Youngs tidligere elsker og yderst interesseret i små teatre

Tweety – dværg, stamkunde og damernes ven

Baloo – jazzmusiker med dobbeltbund i instrumentkassen og kontakter overalt i byen

Greasy Bert – søvnig natportier med fedtede pokerkort og en stor samling plader

Goldie – sangerinde med drømme om et kontorjob og små drengebørn

Lally – natklubsangerindens veninde med det virkelige talent og ingen stjernedrømme

Simon – ubestikkelig betjent, der lugter af appelsin

Jack – sort piccolo, sladdercentral og mesterlig danser

Jesús – problemknuser med nedsat hørelse og blomst i knaphullet

Mr. Edwards – stor Broadway executive, der hellere vil lave kunst end penge

Forførelse

Champagne

Forførelse

Opdage

Forfald

En fortalelse

Forfald

Gemme

Forførelse

Lys

Forførelse

Skrivemaskine

Forfald

Skygge

Forfald

Glemme

Forførelse

Blomster

Forførelse

Rose

Forfald

Torne

Forfald

Slange

Forførelse

Læbestift

Forførelse

Blod

Forfald

Død

Forfald

Blod

Forførelse

Latter

Forførelse

Kølig

Forfald

Gråd

Forfald

Koldt

Forførelse

Pistol

Forførelse

Alkohol

Forfald

Pistol

Forfald

Forfrysning

Forførelse

Varme

Forførelse

Elske

Forfald

Varme

Forfald

Fejl

Forførelse

Is

Forførelse

Drøm

Forfald

Is

Forfald

Drøm

Forførelse

Gardiner

Forførelse

Vindue

Forfald

Gardiner

Forfald

Vindue

Forførelse

Cigaretrør

Forførelse

Grammofon

Forfald

Hoste

Forfald

Grammofon

Forførelse

Musik

Forførelse

Cigar

Forfald

Støj

Forfald

Røg

Forførelse

Makeup

Forførelse

Rytme

Forfald

Makeup

Forfald

Skudt

Forførelse

Kvinde

Forførelse

Sove

Forfald

Kvinde

Forfald

Revne

Forførelse

Mand

Forførelse

Hjerte

Forfald

Mand

Forfald

Hjerte

Forførelse

Ung

Forførelse

Hvisken

Forfald

Gammel

Forfald

Råb

Forførelse

Mad

Forfald

Spejl

Forførelse

Dans

Forfald

Noget går i
stykker

Forførelse

Levende

Forfald

Dans

Forførelse

Blid

Forfald

Fejltagelser

Forførelse

Silke

Forfald

Beskidt

Forførelse

Fløj

Forfald

Knække

Forførelse

Beruset

Forfald

Fuldskab